

Motion till riksdagen 2006/07:K319

av **Elisebeht Markström m.fl. (s)**

Statens ansvar för diskrimineringsfrågorna

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anføres om att länsstyrelserna, i avvaktan på utredning om ett eventuellt regionalt tillsynsansvar, ges uppdraget att arbeta med diskrimineringsgrunder genom att främja arbetet med likabehandling samt medverka till att integrera likabehandlingsaspekten i länsstyrelsens uppgifter.

Motivering

I Diskrimineringskommitténs slutbetänkande *En sammanhållen diskrimineringslagstiftning* (SOU 2006:22) föreslås en sammanhållen lag som omfattar alla de föreslagna diskrimineringsgrunderna och avser såväl arbetslivet som övriga samhällsområden. Tillsynen föreslås utövas av en samlad ombudsmannamyndighet.

I varje län finns en länsstyrelse som svarar för den statliga förvaltningen i länet. Vid länsstyrelsen ska finnas en särskild sakkunnig för frågor om jämställdhet mellan kvinnor och män. Den sakkunnige ska på uppdrag från regeringen följa upp de nationella målen för jämställdhetspolitiken, främja jämställdhetsarbetet i länet och medverka till att integrera jämställdhetsaspekten i länsstyrelsens uppgifter.

Den sakkunnige fungerar dessutom som ett stöd för jämställdhetsarbetet i regionens arbetsliv samt utvecklar metoder och modeller för att förbättra kvinnors och mäns villkor ur ett jämställdhetsperspektiv.

Detta mycket goda arbete bör vid en sammanslagning av ombudsmannamyndigheterna vidgas till att omfatta samtliga i lag skyddade diskrimineringsgrunder.

Det vore olyckligt om staten vid en sammanslagning av ombudsmannamyndigheterna inför en åtskillnad inom den nya myndigheten avseende kon-

Fel! Okänt namn på

takten med länen. Länsstyrelsernas jämställdhetsansvariga har i dag ett regelbundet samarbete med Jämställdhetsombudsmannen varför ett sådant samarbete vid en utvidgad ombudsmannamyndighet lämpligen bör omfatta samtliga diskrimineringsgrunder som den nya myndigheten arbetar med.

En viktig uppgift för en sammanhållen diskrimineringsmyndighet är enligt Diskrimineringskommitténs slutbetänkande att fortsätta arbeta med *aktiva åtgärder*. Aktiva åtgärder har i likhet med diskrimineringsförbuden till syfte att förebygga och motverka diskriminering. Medan diskrimineringsförbuden är avsedda att motverka konkreta diskriminerande handlingar i individuella fall har aktiva åtgärder till syfte att motverka diskriminering i en mer generell mening.

Det är inte logiskt att statens ansvar för aktiva åtgärder när det gäller samtliga diskrimineringsgrunder, utom den om kön, sköts av en central myndighet. Ansvaret bör tydliggöras genom statens förlängda arm i de olika länen. Det finns stora vinster med att kunskapsförmedling och rådgivning sker regionalt. Den geografiska närheten och det tvärssektoriella arbetssätt som kan bedrivas av länsstyrelserna bör medföra positiva effekter.

Diskrimineringskommittén, som genom ett tilläggsdirektiv fick i uppdrag att överväga om länsstyrelserna bör få ett tillsynsansvar när det gäller aktiva åtgärder enligt diskrimineringslagstiftningen, föreslår att ett sådant ansvar inte bör införas nu. Men enligt vår uppfattning bör dock länsstyrelserna, i avvaktan på utredning om ett eventuellt regionalt tillsynsansvar, ges uppdraget att arbeta med diskrimineringsgrunder genom att främja arbetet med likabehandling samt medverka till att integrera likabehandlingsaspekten i länsstyrelsens uppgifter. För detta arbete krävs att det vid varje länsstyrelse finns sakkunskap rörande samtliga diskrimineringsgrunder.

Stockholm den 30 oktober 2006

Elisebeht Markström (s)

Inger Jarl Beck (s)

Helena Frisk (s)

Siw Wittgren-Ahl (s)

Eva-Lena Jansson (s)

Louise Malmström (s)